

O nouă sală de operă

În plin centrul capitalei, lângă Cișmigiu, a fost inaugurat, pe 17 decembrie, Studioul de operă al Universității Naționale de Muzică București.

Consolidată, refăcută, modernizată, vechea sală de festivități a Liceului de Fete (ulterior a Institutului de Petrol și Gaze), care găzduiește Conservatorul din anii '50, a fost redată circuitului concertistic într-o nouă înfățișare, după 3 ani de șantier. Au fost lucrări complexe, care au eliminat „bulina roșie” de pe clădire și care au fost finanțate prin alocarea de fonduri europene, guvernamentale și ale Universității. Deși pe

toată perioada lucrărilor studenții clasei de operă au fost privați de exercițiul scenic (având totuși la dispoziție sala de concerte „George Enescu”), se poate spune că efortul a meritat, acum bătrâna și terna sală de altădată având strălucirea unei imagini moderne, calde, primitoare.

Ne putem închipui că odată cu noua sa haină sala a șters din memoria zidurilor evenimente de tristă amintire petrecute aici în anii stalinismului, când se țineau ședințe universitare cu iz de

mânie proletară, păstrând poate doar amintirea evenimentelor artistice de răsunet aplaudate de comunitatea academică dar și de publicul plătit de bilete. Pe această scenă au cântat în anii de ucenicie mulți dintre artiștii lirici de prim rang, de la Magda Ianculescu la Florin Georgescu, de la Valentin Teodorian la Angela Gheorghiu, de la Dan Iordăchescu la Leontina Văduva, sub îndrumarea unor maeștri de canto precum Constantin Stroescu, Petre Ștefănescu-Goangă, Arta Florescu, Dora Massini etc., a maeștrilor regizori Jean Rînzescu, Hero Lupescu, Panait V. Cottescu etc., a maeștrilor dirijori Constantin Silvestri, Jean Bobescu, Gheorghe Kulibin etc.

În această sală au avut loc concerte, spectacole lirice, recitaluri, premiere, organizate chiar sub forma unei stagiuni

permanente, de răsunet mai ales în deceniile 6 și 7 ale veacului trecut, când exista o orchestră și un cor al Studioului de Operă, care au mijlocit interpretarea integrală a multor capodopere ale teatrului liric mondial sau chiar reprezentarea în premieră a unor creații importante din muzica românească de gen.

Cu atât mai mult, având un asemenea trecut glorios, sala de operă merita să fie „resuscitată”, iar realitatea de azi parcă întrece

așteptările. Sala este frumoasă, cu un luminator de mare efect care înlocuiește tradiționalul candelabru din teatre, cu amenajări speciale pentru culise și pentru tehnica de scenă, cu o nouă orgă de lumini și cu reflectoare performante, cu o fosă încăpătoare și cu o combinație neașteptată de lămpi clasice și neoaie contemporane. Studioul de operă beneficiază de toate elementele necesare unui teatru, de la cabine până la garderobă, poate singurul minus fiind „tradiționala” penurie de locuri de parcare, caracteristică Bucureștiului.

Au fost luate măsuri pentru refacerea și îmbunătățirea acusticii, aspect vital pentru o scenă care este gândită în primul rând pentru cânt.

Panouri speciale de lemn direcționează și propagă sunetul în mod optim către public, găzduit pe trei nivele – parter și două balcoane, ce însumează 300 de locuri. Mai mult, există și posibilități de sonorizare electro-acustică, cu echipamente alese dintre cele mai noi.

În mod cert noua sală va atrage atenția operatorilor culturali și organizatorilor de evenimente, care ar putea închiria spațiul pentru a prezenta aici variate spectacole, beneficiind de raritatea unei fose pentru orchestră dar și de posibilități deosebite de exprimare scenică, compatibile cu teatrul, baletul, opereta, opera, musicalul sau practic cu orice tip de concert sau spectacol.

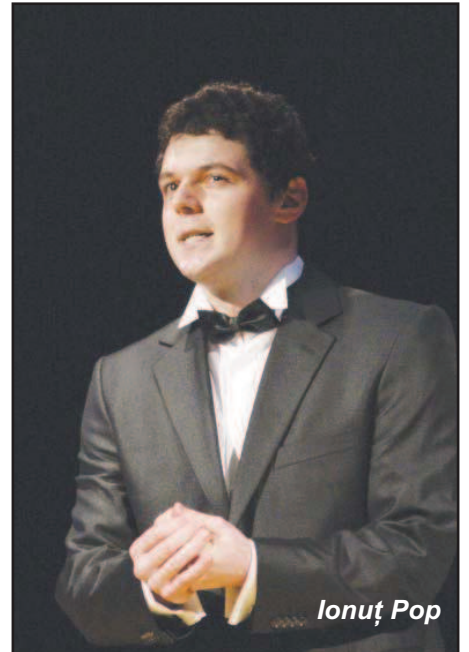
La inaugurarea din miez de decembrie au cântat câțiva dintre cei mai buni studenți ai Universității Naționale de Muzică, fie ca soliști fie grupați în ansambluri corale, camerale sau în orchestră. Au apărut în prim plan soprana Valentina Nafornița, studentă a Mariei Slătinaru-Nistor (cu aria „Si, mi chiamaro Mimi” din *Boema* de Puccini), baritonul Ionuț Pop, student al Eleonorei Enăchescu (cu aria contelui Almaviva din *Nunta lui Figaro* de Mozart) și flautista Ioana Bălașa,

studentă a lui Vasile Ganțolea (cu piesa *Syrinx* de Debussy). La atmosfera specială, legată și de sărbătorile de iarnă au mai contribuit colindele corului „Psalmodia” și interpretarea Corului Masteranzilor dar și a orchestrei „Concerto” și a formației „Romanian Young Brass” (cu suita de crăciun a compozitorului Ioan Dobrinescu, piesă la care mai multe repetiții ar fi fost binevenite), cu aportul decisiv al

dirijorilor Mihail Diaconescu, Nicolae Gheorghiuță, Mihai Ceașcai, Ștefan Iliescu și Leonard Boga. **Mihai COSMA**

Valentina Nafornița

Ionuț Pop

Ioana Bălașa

prof.univ.dr. Dan Dediu,
Rectorul U.N.M.B.